

Luonnehdinta

Isoviiksisiippa on sukunsa pienikokoisimpia, sen paino on noin 5–7 g ja siipien kärkiväli noin 19–23 cm. Selkä, lentopoimut ja koko pää ovat yleensä hyvin tummanruskeat, vatsapuoli harmaa tai hieman kellertävänruskea. Nimi tulee ylähuulen viiksimäisistä tuntokarvoista. Koon ja värityksen lisäksi lepakkolajit tunnistetaan korvien ja korvankansien muodon, hampaiden, kuonon muodon, lentoräpylöiden kiinnityskohtien, lentotavan ja kaikuluotausäänten perusteella.

Elinympäristö ja levinneisyys

Isoviiksisiippa on selkeästi metsälaji, sitä tavataan vain hyvin harvoin kaupunkiolosuhteissa. Laji elää runsasvesistöisillä metsäseuduilla. Isoviiksisiippa saalistaa hyönteisiä avariens metsien lisäksi pienten aukoiden laidalla ja nousee saalistamaan ajoittain myös puiden latvustoon. Päiväpiilopaikat ovat esim. puunkoloissa ja -halkeamissa tai rakennuksissa. Isoviiksisiippa horroskaa mm. luolissa, louhikoissa ja ontoissa puissa. Luonnossa sijaitsevia lepokoloja ei tunneta niin hyvin kuin ihmisrakenteissa olevia. Isoviiksisiippa on levinnyt Etelä- ja Keski-Suomeen, pohjoisin esiintymisraja kulkee noin Oulu-Kajaani linjalla.

Nykytila ja uhkatekijä

Isoviiksisiippa on melko yleinen laji Suomessa. Isoviiksisiippa erotettiin viiksisiipasta (*Myotis mystacinus*) omaksi lajikseen muutama vuosikymmen sitten. Lajit muistuttavat hyvin paljon toisiaan ja sen vuoksi havainnot ilmoitetaan lajiparina isoviiksisiippa/viiksisiippa, ellei yksilöä ole voitu tarkastella läheltä. Tämän vuoksi lajista on sen yleisyyteen nähden suhteellisen vähän varmoja havaintoja. Museo näytteiden ja rengastustietojen perusteella isoviiksisiippa on jonkin verran yleisempi kuin viiksisiippa. Tiedossa ei ole mitään erityisiä lajia vaarantavia tekijöitä. Yleisesti lepakoita uhkaa lisääntymis- tai talvehtimisaikainen häirintä, sopivien lisääntymis- tai talvehtimisaikkojen puute, saalistusympäristöjen hävittäminen sekä ympäristön kemikalisoituminen esim. puutavaran suoja-aineet. Koska isoviiksisiippa on metsäisten ympäristöjen laji, metsien rakenteessa tapahtuvat muutokset vaikuttavat myös lajin menestymiseen. Tarkalleen ei kuitenkaan tiedetä mitkä tekijät ovat lajille tärkeitä.

Hoitosuositukset

Isoviiksisiipalle ei ole tiedossa erityisiä hoitotarpeita. Kaavoitusten ja muiden maankäyttösuunnittelujen yhteydessä on kuitenkin syytä välttää isoviiksisiipoille ja muille lepakoille tärkeiden piilopaikkojen ja saalistusalueiden hävittämistä. Poikaskolonioita tai talvehtivia lepakoita ei saa häiritä. Metsien ja puistojen kolo-uiden säästäminen on monien muiden eläinryhmien tavoin myös lepakoille tärkeää. Lepakoille voidaan ripustaa myös lepakkopönttöjä lepopaikoiksi.

Lähteet

- Dietz, C., von Helversen, O. & Nill, D. 2009: Bats of Britain, Europe & Northwest Africa. – A&C Black Publishers Ltd, London.
- Kinnunen, H., Kyheröinen, E.-M. ja Stjernberg, T. 2009. Suomen lepakot. – Luonnontieteellinen keskusmuseo [Viitattu 8.7.2010.] www.luomus.fi > Osallistu > Suomen lepakot.
- Lappalainen, M. 2002: Lepakot – salaperäiset nahkasiivet. – Tammi, Helsinki. 207 s.
- Ympäristöhallinto. 2014. Suomen raportti EU:lle luonto-direktiivin toimeenpanosta lajeittain ja luontotyypeittäin 2007–2012. [Viitattu 2014.] www.ymparisto.fi/ Luontodirektiivinlajiraportit.